

Πανεργατικό Αγωνιστικό Μέτωπο

Μέλος της Παγκόσμιας Συνδικαλιστικής Ομοσπονδίας (ΠΣΟ-WFTU)

Αγ. Φιλοθέης 5β, 105 56 Αθήνα

Τηλ. 210 3301842, 210 3301847, 210 3833786 Fax 210 3802 864

Site: <https://pamehellas.gr> E-mail: pame@pamehellas.gr Twitter:

<https://twitter.com/PAMEhellas>

Να συνδικαλιστές, να μάλαμα!

Ο Γ. Πάιδας (ΔΑΚΕ), πρόεδρος της ΑΔΕΔΥ, εκλέχθηκε πρόεδρος της αμαρτωλής ΟΚΕ (Οικονομική Κοινωνική Επιτροπή). Μάλιστα, για το κατόρθωμά του αυτό πήρε τα εύσημα από την κυβέρνηση της ΝΔ και όπως είπε ο υπουργός εσωτερικών, Μ. Βορίδης, “Ο Γ. Πάιδας για την εκλογή αυτή είχε την τιμητική του στο Υπουργικό Συμβούλιο”.

Τι είναι η ΟΚΕ, σύμφωνα με τον ιστότοπό της:

- Η ΟΚΕ είναι θεσμικό όργανο, στο οποίο συμμετέχουν ο Σύλλογος Ελλήνων Βιομηχάνων (ΣΕΒ), οι ενώσεις των μεγαλοεπιχειρηματιών, εκπρόσωποι της ΓΣΕΕ, της ΑΔΕΔΥ, της Τοπικής Διοίκησης, κ.ά.
- Σκοπός της ΟΚΕ είναι να διαμορφώνει κοινά αποδεκτές θέσεις, από τους βιομηχάνους (ΣΕΒ) και τους “εργαζόμενους” (ΓΣΕΕ – ΑΔΕΔΥ) και με βάση αυτές να γνωμοδοτεί στην εκάστοτε κυβέρνηση για την οικονομία και την αναπτυξιακή πορεία της χώρας, να προτείνει μέτρα κοινωνικής πολιτικής, μισθοδοσίας, αλλαγής εργασιακών σχέσεων, κ.ά.
- Μέσο κι εργαλείο της ΟΚΕ είναι ο λεγόμενος κοινωνικός διάλογος μεταξύ των “κοινωνικών εταίρων” (βιομήχανοι – εργαζόμενοι).
- Η ελληνική ΟΚΕ ιδρύθηκε το 1994, είναι μέρος της ευρωπαϊκής ΟΚΕ, η οποία αποτελεί θεσμικό όργανο της ΕΕ. Τόσο η ευρωπαϊκή, όσο και η ελληνική ΟΚΕ χρηματοδοτούνται από την ΕΕ.

Με απλά λόγια:

- Όλα αυτά τα αντιλαϊκά μέτρα που βιώνουμε και που μας κάνουν τη ζωή μαρτύριο, τα λεβεντόπαιδα της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ που συμμετέχουν στην ΟΚΕ, τα συμφωνούν από κοινού με τους βιομηχάνους και από κοινού τα προτείνουν στις κυβερνήσεις, στο πλαίσιο της εθνικής αναπτυξιακής στρατηγικής, για την μακροήμερευση του εκμεταλλευτικού καπιταλιστικού συστήματος. Γι’ αυτό και ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ, στο πλαίσιο του κοινωνικού διαλόγου, δήλωσε ότι “οι απεργίες έφαγαν τα ψωμιά τους”.
- Από κοινού, λοιπόν, **επάνω** στα κεντρικά οφίτσια συζητούν και συμφωνούν για την περικοπή μισθών, τη 10ωρη εργασία, την κατάργηση της Κοινωνικής Ασφάλισης, τις ιδιωτικοποιήσεις, την αδιοριστία, τα κενά στις δημόσιες κοινωνικές υπηρεσίες,

την κερδοφορία των επιχειρήσεων, τη διαχείριση της φτώχειας, την ανεργία. Και την ίδια στιγμή **κάτω** οι ίδιοι κυκλοφορούν στους τόπους δουλειάς “ντυμένοι συνδικαλιστές” και κάνουν πως αγωνίζονται, πως εκπροσωπούν τα αιτήματα των εργαζομένων και καμία φορά κάνουν και πως τα βάζουν με τις κυβερνήσεις.

- Στην ΟΚΕ συμμετέχουν – με τις επιμέρους διαφορές τους – η ΔΑΚΕ, η ΠΑΣΚΕ, ο ΣΥΡΙΖΑ, δηλαδή όλα τα καλά παιδιά του κυβερνητικού συνδικαλισμού.

Συνδικαλιστές, λοιπόν, τύπου Πάιδα, που το πρωί είναι δήθεν με τους εργαζόμενους και το βράδυ με τα αφεντικά, το κράτος, τους βιομηχάνους και τις κυβερνήσεις, είναι φίδι στον κόρφο του συνδικαλιστικού κινήματος, παίζουν το ρόλο της πέμπτης φάλαγγας σ’ αυτό.

Δεν είναι όλοι οι συνδικαλιστές το ίδιο και ούτε ευθύνονται τα συνδικάτα κι ο συνδικαλισμός για την κατάντια ορισμένων συνδικαλιστών

Υπάρχουν συνδικαλιστές που εξαργυρώνουν τα συνδικαλιστικά τους αξιώματα για βόλεμα, για καμιά κρατική θεσούλα ή για να γίνουν Υπουργοί στην εκάστοτε αντιλαϊκή κυβέρνηση και υπάρχουν συνδικαλιστές, πραγματικοί εκπρόσωποι των εργαζομένων, που τα συνδικαλιστικά τους αξιώματα τα αξιοποιούν ως πόστο και μετερίζι αγώνα για την επιβίωση όλων των εργαζομένων, για την υπόθεση του λαού.

Στην πρώτη κατηγορία ανήκουν συγκεκριμένα ηγετικά στελέχη της ΔΑΚΕ, της ΠΑΣΚΕ, του ΣΥΡΙΖΑ και άλλων που συμμετέχουν στην ΟΚΕ, και στη δεύτερη οι συνδικαλιστές του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος, οι συνδικαλιστές που συσπειρώνονται στο Πανεργατικό Αγωνιστικό Μέτωπο (ΠΑΜΕ).

Το συνδικαλισμό που πρεσβεύουν οι συνδικαλιστικές δυνάμεις που συμμετέχουν στην ΟΚΕ τον γνώρισαν οι δημόσιοι υπάλληλοι στη διάρκεια της δεκαετούς καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης, την περίοδο που μειώθηκαν οι μισθοί τους κατά 50%, που τσακίστηκαν μια σειρά από δικαιώματα και κατακτήσεις. Τότε που αυτές οι συνδικαλιστικές ηγεσίες αντί να στηρίξουν τους εργαζόμενους στήριξαν τα μνημόνια, τα αφεντικά και τις αντιλαϊκές κυβερνήσεις. Αυτά τα ξέρουν οι εργαζόμενοι.

Αυτή είναι η αλήθεια κι έτσι έχουν τα πράγματα.

Καθήκον και χρέος όλων των εργαζομένων είναι να απαλλαγούν από τη σαπίλα του κυβερνητικού συνδικαλισμού. Με την πίστη στη δύναμή τους, με οδηγό και αποκούμπι το ΠΑΜΕ να μπουν μπροστά στον αγώνα για μια ζωή με δικαιώματα. Να αξιοποιήσουν όλες τις αρχαιρεσίες, σ’ όλα τα σωματεία, ώστε να αλλάξουν οι συσχετισμοί στα συνδικαλιστικά όργανα, στα ΔΣ των σωματείων κι Ομοσπονδιών. **Για το καλό το δικό μας και το καλό των παιδιών μας.**

